

Od autorky **BookTok** senzácie *Za bránkou*

HRA TELOM

STEPHANIE ARCHER

metafora

metafora

HRA TELOM

STEPHANIE ARCHER

STEPHANIE ARCHER

HRA TELOM

Vydala GRADA Slovakia s.r.o. pod značkou Metafora
Moskovská 29, 811 08 Bratislava 1

www.grada.sk

Tel.: +421 2 556 451 89

ako svoju 396. publikáciu.

Z anglického originálu *The Wingman*, vydaného vydavateľstvom Bookcase Literary
Agency Corp. v roku 2024, preložila do slovenčiny Monika Tužinská.

Jazyková redakcia Barbora Nosková

Grafická úprava a sadzba Zuzana Ondrovičová

Zodpovedná redaktorka Lucia Baťová

Vydanie 1., 2026

Počet strán 408

Tlač THB a. s.

Copyright © 2024. The Wingman by Stephanie Archer.

Published by arrangement with Bookcase Literary Agency and Corto Literary.

Slovak edition © Grada Slovakia s.r.o., 2026

Translation © Monika Tužinská, 2025

Cover design: Echo Grayce at Wildheart

Cover illustration: Chloe Friedlein

Upozornenie pre čitateľov a používateľov tejto knihy

*Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto tlačenej či elektronickej knihy nesmie byť reprodukováná a šírená v papierovej, elektronickej či inej podobe bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa. Neoprávnené použitie tejto knihy bude **trestne stíhané**.*

*Automatizovaná analýza textov alebo dát v zmysle čl. 4 smernice 2019/790/EU a používanie tejto knihy na tréningovanie AI sú **bez súhlasu nositeľa práv zakázané**.*

ISBN 978-80-8305-241-3 (ePub)

ISBN 978-80-8305-240-6 (pdf)

ISBN 978-80-8305-239-0 (print)

Pre Aimee Cox, ktorá nezahodila svoju druhú šancu.

UPOZORNENIE

Niektoré detaily zo sveta profesionálneho hokeja
boli upravené pre väčší čitateľský zážitok.

Ak chcete skontrolovať upozornenia týkajúce sa obsahu tejto
knihy, naskenujte nižšie uvedený QR kód alebo navštívte stránku
www.stephaniearcherauthor.com/contentwarnings.

1. KAPITOLA

HAYDEN

„Prestaň zízať na Darcy,“ napomenie ma Jordan, keď mi vymieňa prázdny pohár za nové pivo.

Odvrátim pozornosť od diania o tri stoly ďalej, kde má moja kamarátka a spolubývajúca rande s nejakým chalanom, ktorý neustále hľadá na jej prsia.

„Nezízam.“

Pohľad presuniem k Darciným plavým vlasom lesknúcim sa v slabom osvetlení baru. Je to jej prvé rande po rozchode s mojím najlepším priateľom Kitom. Je ku mne otočená chrbtom, takže jej nevidím do tváre.

„Čo naňho hovoríš?“ spýtam sa Jordan. „Podľa mňa sa ešte ani raz nezasmiala.“

Darcin spoločník rozpráva väčšinu času.

Jordan zagúľa očami. „Je v pohode.“

„Viem, že sa nemusím obávať.“

Ako barmanka a majiteľka Filthy Flamingo baru, kam chodíme po zápasoch Vancouver Storm, má Jordan veľa skúseností s pozorovaním katastrofálnych rande.

Na takejto schôdzke by však Darcy mala byť viac ako v pohode. Chalan by jej mal ležať pri nohách a robiť všetko, čo môže, aby ju

zaujal. Darcy Andersenová je dokonalá. Je múdra, vtipná a nádherná, má krásne svetlé vlasy, zelenomodré oči a rozkošný nos, ktorý je na konci mierne dohora. A je najväčšou fanúšičkou románovej fantasy série *The Northern Sword*, vďaka ktorej sme sa pred ôsmimi rokmi zoznámili, keď som si sadol vedľa nej na hodine angličtiny v prvom ročníku na univerzite, pretože mala na sebe tričko s motívom tejto knižnej série.

Určite ju niekto rýchlo zbalí.

Nie že by mi to vadilo. Je fajn mať ju len pre seba po tom, čo štyri roky žila v Calgary s Kitom.

Jordan zdvihne obočie. „Tak prečo tu sedíš ako jej prehnane starostlivý otec?“

Zovrie mi hrud', ale venujem jej lenivý sebavedomý úsmev. „Neviem, o čom hovoríš. Nemôžem sám skočiť na pohárik?“

„Nikam nechodíš sám, ty pártu zvier.“

Napäto sa zasmejem. Vedel som, že sme mali ísť niekam inam.

V hokejovom tíme Vancouver Storm som dušou každej zábavy. Ten, kto po zápasoch naháňa všetkých do Filthy Flamingo. Malý zapadnutý bar s plagátmi kapiel, lacným pivom a svetelnými reťazami na strope je miesto, kde najradšej trávim čas. Tu nás málokto spozná, a ak by ostatní hostia zistili, kto sme, nikdy by si pred Jordan nedovolili niečo povedať.

Darcy sem však chcela prísť.

„Keď sa rozišli, sľúbil som Kitovi, že na ňu dohliadnem.“ Pošúcham si zátylok. Kit je môj najlepši kamarát, hrali sme spolu hokej už ako tínedžeri, aj keď teraz hráme v NHL za rôzne tímy. „Z dnešného večera bola nervózna, tak som sa ponúkol, že budem sedieť o pár stôlov ďalej, aby som ju podporil.“

„Tak podporil.“

„Áno. Pre prípad, že by sa niečo stalo.“ Znie to obranne, tak sa opäť usmejem tým svojím namysleným úsmevom. „Naháňam strach.“

Ako obranca som veľký chlap. Pracujem s jednými z najlepších

trénerov, výživových poradcov a koučov v profesionálnom športe a je to na mne vidieť.

„Iste,“ odvrkne s pohrdavým pohľadom. „Si desivý, to áno.“

Usmejem sa na ňu, no pohľadom sa vrátim k Darcy. „Choď zistiť, o čom sa rozprávajú.“

„Owens, nechaj ju na pokoji.“

Zdvihnem ruky na znamenie kapitulácie. „Sľubujem, že sa do toho nebudem miešať, pokiaľ mi nedá znamenie.“

Zhod' na zem podložku pod pohár, inštruoval som Darcy pred rande, čím som ju rozosmial, *a zavolám ti, že sa stalo niečo naliehavé*.

Jordan pokrúti hlavou, ale jej ústa sa skrútia do ironického úsmevu. „Vy dvaja ste smiešni.“

Vráti sa k baru a môj pohľad znova sklzáne na Darcy.

Ťahá si rukáv. Posúva sa na stoličke. Obzrie sa ponad plece.

Zastavím pivo na polceste k ústam.

Týpek povie niečo, po čom celá stuhne. Som v strehu a želám si, aby som vedel čítať z pier. Na zem jej padne podložka spod pohára. Uškrniem sa, pritlačím si mobil k uchu a zavolám jej.

„Áno?“ zdvihne znepokojene.

„Niečo, niečo, vyhovor sa.“

Zalapá po dychu a ja sa zoširoka usmejem. „Božemôj. Čo sa stalo? Si v poriadku?“

„Zostáva mi percento batérie a radšej som zavolať tebe ako na tiesňovú linku.“ Hruď sa mi rozširuje a srdce mi ide vyskočiť z hrude. Usmievam sa ako blázon. „Mohol by som zliezť po stene budovy, ale bývam v *strešnom byte* a som *nahý*.“

„Zrazilo ťa auto?“ Počujem, ako sa snaží nezasmiať.

„Áno. Nahý. Napol som svaly a rozptýlil tým vodiča. Spôsobil som hromadnú nehodu desiatich áut.“

„A si v nemocnici?“

„Áno a stále mi zízajú na svaly.“ Povzdychnem si. „Cítim sa ako objekt, ako kus mäsa. Neviem, ako to bez teba zvládnem.“

Aj keď sedí o tri boxy ďalej, cítim, ako zagúľa očami. Vôbec nie som ostýchavý. Rýchlo sa rozkašle, aby zakryla smiech.

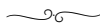
„Chudáčik. To znie desivo. Hneď som tam. A Hayden?“

„Áno, Darcy?“

„Neplač. Bude to v poriadku.“

Zloží telefón a ja sa zachehcem.

Vidíte, toto je presne *to*, čo by sme mali robiť. Nie, aby išla na rande s chlapom, ktorý nedokáže prestať slintať nad jej prsami.

„Takže si stál nahý na terase?“ Darcy si ku mne prisadne asi tridsať sekúnd po tom, čo prešla okolo s tým chalanom. „Naozaj?“

Koketne sa na ňu usmejem. „Nie nadarmo tam nechávam kľúče.“

Prevráti očami, ale teší sa.

„Ak som ti musel núdzovo zavolať, asi to nebol tvoj princ na bielom koni.“

„Ani zďaleka.“ Rukami si podoprie čelo. „Bola to katastrofa.“

Nemal by som byť taký šťastný, keď to počujem. „To ma mrzí.“

„Povedal: *Pochádzam z veľkej rodiny a rodia sa nám veľké deti s veľkými hlavami.*“ Pozoruje ma, ako sa skrúcam od smiechu, a prísne na mňa pozrie, hoci sa jej chvejú pery. „Nesmej sa.“

„Čo? Iba ťa vopred varoval.“

Povzdychne si. „Neustále rozprával o tom, akú bude mať svadbu a ako má jeho mama všetko naplánované.“ Peknú tvár zvráští do grimasy. „A potom ma chcel vonku pobožkať.“

Razom zväžniem. „Dala si mu pusu?“

Je to Kitova bývalá, takže je pre mňa tabu. Samozrejme, že je to samostatná osoba, ktorá sa dokáže rozhodovať, ale keď si predstavím, ako ju niekto hladká, mám chuť niečo rozbiť.

„Samozrejme, že nie.“ Zatvári sa zdesene. „Zaklamala som, že mám opar a že je to forma herpesu, takže by sme nemali.“

S úľavou si odpijem z nápoja. „To si musím zapamätať.“

„Ako keby si to niekedy potreboval s tou plejádou supermodeliek, s ktorými chodíš.“

Zvraštim tvár. „Boli tri. Nie až tak veľa.“

Nespokojne zamrncí. Sleduje dvere a kútiky úst sa jej stiahnu.

„Čo sa deje?“

Potrasie hlavou a zažmurká. „Nič.“

„Darce,“ napomeniem ju.

Pozrie sa mi do očí a zahryzne si do spodnej pery. „Myslela som si, že rande bude zábava, ale bolo to hrozné. Chcel všetko, čo ja nie.“

Kurva. Nemôžem zniesť, keď ju takto vidím. „Prečo sa tak ponáhľaš? Veď je to iba mesiac.“

„Ponáhľam sa preto, lebo som premrhala...“ Odmlčí sa a oči jej naplnia obavy.

„Čo si premrhala?“ Čas? Premrhaný čas? Boli spolu osem rokov.

„Nič.“ Pokrúti hlavou. „Začínam odznova tu vo Vancouveri. Nové mesto, nový tím v práci, nový byt. Teda hneď ako si nejaký nájdem.“

„Nový byt?“ Zahľadím sa na ňu s udiveným výrazom. „Budeš bývať so mnou.“

„Nie, dočasne budem bývať *u teba*. Nemôžem zostať.“

„Samozrejme, že môžeš.“

Zamračí sa na mňa. „Hayden. Nemôžem si to dovoliť.“

„O nájme som nič nehovoril.“ A nezoberiem od nej ani cent. Má dobrú prácu, ale vzhľadom na to, koľko mám peňazí a ako ma baví, že konečne žijeme spolu, to skôr vnímam ako láskavosť pre mňa.

Zúfalo skloní hlavu. „Ani s tým nezačínaj.“

„Iba tým chcem povedať, že zarábam milióny dolárov ročne.“ Arogantne sa uškriem. „Nepotrebujem tvoje smiešne drobné.“

Potrasie hlavou, ale smeje sa. „Bože, ty máš ale ego. Možno ma naozaj potrebuješ nablízku, aby som ťa držala na uzde.“

„To by sa mi páčilo.“

„V každom prípade.“ Mávne rukou. „K tomu všetkému mám nový

rodinný stav. Slobodná.“ Posledné slovo jej uviazne na jazyku a nervózne si prejde rukou po bruchu.

Do ich rozchodu s Kitom ma nič nie je, ale keď mi volala, aby mi to oznámila, bola taká rozrušená, že...

Jednoducho som nemohol len tak sedieť a prizerať sa. Ide o Darcy. Je to aj moja kamarátka. Mojou povinnosťou je rozveseľovať a rozptyľovať ju.

„Nemusíš sa hneď vrhať do ďalšieho vzťahu.“ Silnejšie zovriem pohár. Radšej by mala tráviť čas so mnou. „Len sa bav.“

„Áno.“ Oči sa jej rozžiaria a ukáže na mňa. „Baviť sa. Presne tak. Mesiac som sedela na gauči a smútila nad rozchodom a...“ prehltnie, „už dávno som sa s ním chcela rozísť.“

Snažím sa nereagovať. „To som netušil.“ Vlastne ani neviem, prečo sa rozišli. Nechcela o tom hovoriť, tak som na ňu netlačil. Keď bude pripravená, prezradí mi to.

No som veľmi zvedavý. Urobil niečo? Vždy spolu pôsobili šťastne.

„Ten chlapík dnes večer ma chcel predstaviť svojej rodine,“ pokračuje. „Na svadbe si želá labute, Hayden.“ Zadíva sa na mňa a ja sa trasím od smiechu. „Labute a kone. Mal všetko naplánované. Iba hľadá niekoho, kto vyplní miesto nevesty.“ Znechutene sa zatvári. „Ja sa chcem len zabaviť a odreagovať sa. Kde sú takí chlapi?“

Žmurknem na ňu. „Tu som, zlato.“

Zafuní. „Bože. Si ako ich vodca. Zaved' ma k nim.“

Mal by som si na to zvyknúť, ale tá nálepka ma zabolí, najmä keď ju použije ona.

Nikdy som nechcel získať takúto povesť. Len som nikdy nestretol ženu, s ktorou by som chcel mať dlhodobý vzťah. Ak zistím, že má záujem o niečo vážne, nepozývam ju na rande. Nikoho neklamem a nebalím, ale vždy sa postarám, aby sa všetci dobre bavili.

Mám peknú tváričku, vyrysované brušné svaly a som naozaj dobrý v posteli. Nepredstieram, že som niečo viac.

„Počkaj.“ Zúži oči. „Chodíš na rande, ale nikdy sa neviažeš.“

Pochybne sa na ňu zahľadím cez okraj pohára. „Áno, a?“
„Vždy sa parádne bavíš. Si úžasný v randení a máš za sebou roky praxe. Asi si absolvoval stovky rande.“
„Kam tým mieriš?“ Nech je to kamkoľvek, nepáči sa mi to.
Usmeje sa, oči jej žiaria záujmom. „Chcem byť ako ty.“
„Neskutočne pekná?“
Uškrnie sa. „Nie, záletníčka. Hayden, chcem, aby si ma naučil, ako si užívať s chlapmi.“

2. KAPITOLA

DARCY

Haydenov úsmev v momente zmizne, ako keby to bola posledná vec, ktorú odo mňa čakal.

„Môžeš byť môj parťák na balenie.“

Neviem, prečo mi to predtým nenapadlo. Hayden Owens – nadpozemsky pekný, bohatý hokejista, duša spoločnosti, neuveriteľne milý človek a najväčší sukničkář, akého poznám. Každý týždeň má pri sebe iné dievča.

Hayden má život, po ktorom túžim – samá zábava a žiadne záväzky – a vždy má všetko pod kontrolou. Nikto mu nehovorí, čo má robiť. Nikto za neho nerozhoduje.

Po Kitovi som unavená z toho, že som len doplnkom v živote nejakého chlapa. Usmejem sa na Haydena ešte očarujúcejšie a on vyzerá vystrašene.

„Za všetky tie roky strávené s Kitom sme nikdy neboli na skutočnom rande. Chodili sme na párty a potom sme sa dali dokopy. Na hokejovej párty.“ Stalo sa to na začiatku semestra na univerzite, v prvý týždeň, čo som sa s Haydenom stretla na hodine angličtiny.

Zažmurká, zamračí sa a odvráti pohľad. „Áno, hm, pamätám si.“

„Správne. Bol si tam.“

Po tom, čo sme sa celý týždeň vždy pred hodinou rozprávali, som si myslela, že ma Hayden pozve na rande... Teraz nie je čas na takéto myšlienky, musím ich odohnať.

Je mimo mojej ligy. Chodí so supermodelkami, herečkami a influencerkami a všetky sú vysoké, majú tmavé vlasy a obrovské prsia. Môj presný opak – som drobnej postavy, mám svetlé vlasy aj oči a úplný nedostatok kriviek.

Nie že by mi to vadilo. Sme priatelia.

„Nikdy som neflirtovala s chalanom,“ pokračujem. „Ani raz som nikoho nepozvala na rande. Nikdy som nešla na romantickú večeru na Valentína ani som nedostala kvety.“

Snažím sa to prekonať, ísť ďalej a nemyslieť na Kita, ale čím viac času ubehlo od rozchodu, tým som nahnevanejšia. Potom, čo som sa s ním v decembri pokúsila rozísť, ma Kit požiadal, aby sme počkali do konca sviatkov. Povedal, že sa musí sústrediť na dôležité zápasy.

Na Silvestra ma však pred všetkými svojimi spoluhráčmi z Calgary a Haydenovými spoluhráčmi z Vancouveru požiadal o ruku.

Kto také niečo urobí?

Zmeraviem. Nechcela som ho zahanbiť, tak som povedala áno a na druhý deň ráno som to s ním ukončila.

V Haydenovom pohľade sa zračí znepokojenie. „Nikdy ťa nevzal na poriadne rande?“

Poklepávam si jazykom po hornej pere a zadržiavam pravdu. Sú najlepší kamaráti a nechcem, aby mal Hayden pocit, že si medzi nami musí vybrať, tak vynechávam podrobnosti rozchodu.

Pozorne ma sleduje na druhej strane stola.

„Chodili sme do školy, takže sme boli na mizine a zaneprázdnení štúdiom a hokejom. Ak sme sa vyparádili, tak len na hokejové zápasy.“

Jeho krásne modré oči spočinú na mne a zatne sánku. „Prečo si mi nič nepovedala?“

„Teraz už na tom nezáleží.“ Odbijem ho mávnutím ruky.

Nechcem sa zaoberať minulosťou. Mám dvadsaťšesť rokov – je čas, aby som dohnala stratené roky a zažila všetky tie zábavné rande, o ktoré som prišla.

Potmehúdsky sa usmeje. „Túžiš po kvetoch, Darcy? Kúpim ti kyticu.“

Zasmejem sa. Vždy sa môžem spoľahnúť, že Hayden uvoľní atmosféru. „Vieš, čo tým myslím. Chcem sa vyparadiť, ísť do peknej reštaurácie, počúvať komplimenty, ako dobre vyzerám, a potom ísť domov a sexovať opretá o stenu.“

Zabehne mu pivo a rozkašle sa.

„Alebo napríklad v sprche.“ Pokrčím plecami s nevinným výrazom. „Neviem. Kdekoľvek, kde majú ľudia super vášnivé dobrodružstvá. A potom už toho chlapa nikdy nechcem vidieť.“

Ešte stále sa drhne a očervenie v tvári.

„Si v poriadku?“

„Hej,“ zachrapčí a ani sa na mňa nepozrie.

„Sám si to povedal. Potrebujem sa zabaviť.“

„So mnou. Chodiť von po zápasoch a pozeráť *The Northern Sword*.“ Našu obľúbenú sériu kníh sfilmovali ako seriál. Jeho úsmev trochu ochabne. „Nie s nejakým chalanom, ktorý ti bude skákať do reči a vyzerá, ako keby sa snažil uhádnuť veľkosť tvojej podprsenky.“

Jeho tón ma vzrušuje. Je to pre neho nezvyčajné. No iba ma chráni, pretože sme kamaráti. „Zízal mi na boky, aby zistil, aké veľké dieťa by som zvládla porodiť.“

Hayden zatína zuby a poriadne si odpije z piva.

„Vždy vieš, čo robiť alebo povedať. Spal si so stovkami žien.“

Zavrčí. „Nie stovkami.“

„S mnohými. Ak by sme ich všetky dali dokopy, pravdepodobne by sa nezmestili do tohto baru...“

„Dobre.“ Jeho výraz sa zmení. „Chápem.“

„Nesnažím sa ťa zahanbiť množstvom sexu. Chcem byť ako ty.“

Ako sa v niečom zlepšiť? Rob to, čo robia profesionáli. Uč sa od najlepších. Ja ani neviem, kde začať. Neviem, ako osloviť chlapa.“

Dlho ma pozoruje a prechádza si rukou po rozstrapatených zlatistých vlasoch. Vyzerá, že chce povedať nie, ale okolo nášho stola prejde nejaký chlap a Haydenov pohľad stvrdne. Zahľadí sa na mňa.

„Dobre.“

„Naozaj?“

„Pod jednou podmienkou.“ Nakloní sa ku mne a oči mu žiaria. „Nasťahuj sa ku mne natrvalo. Nemá zmysel, aby si si hľadala vlastné bývanie, keď mám voľnú izbu. Navyše, nerád bývam sám.“

Zas to vyťahuje? Hayden býva v podkrovnom byte a je nádher-
ný. Dvojposchodové okná s výhľadom na mesto, obrovská kuchy-
ňa a obývačka, rozľahlá terasa s vírivkou a záhradou. Dokonca aj
hostovská izba je krajšia ako akákoľvek hotelová izba, v ktorej som
kedy bola.

Keď som mu minulý týždeň volala z Calgary, aby som mu ozná-
mila novinu o Kitovi a mne, trval na tom, aby som prišla do Vanco-
uveru. Ani na chvíľu nezaváhal. Musel v mojom hlase niečo počuť –
frustráciu, sklamanie a zlomenie – a presvedčil ma, že nové mesto je
presne to, čo potrebujem.

Bez neho by som bola stále v Calgary, pravdepodobne by som sa
utápala v sebaľútosti a nezabávala sa v bare.

„Už si pre mňa toľko urobil.“ Nežne sa na neho pozriem. „Ne-
chcem to zneužívať.“

Po štyroch rokoch je Hayden jediný priateľ, ktorý mi vo Vanco-
uveri zostal. Väčšina mojich kamošov z Calgary boli Kitovi známi
a s mnohými ľuďmi z univerzity som stratila kontakt.

Hayden je vlastne všetko, čo teraz mám. Nemôžem to pokaziť.

„Vancouver je pri hľadaní prenájmu nočná mora,“ vysvetlí a ja
cítim, že sa snaží zachovať nenútený tón. „Nechceš predsa skončiť
s nejakým podivínom, ktorý sa ti vkradne do izby a ukradne ti no-
havičky.“

Vyletí zo mňa zhrozený smiech. „Fuj.“

„A ak nájdeš vo svojej izbe mňa,“ dodá s drsným úsmevom, „iba sa budem uisťovať, že mi sedia.“

„Prasa.“ Vyprsknem a zachechcem sa. „Máš zákaz skúšať si moje nohavičky. Vyťaháš mi ich.“

„Áno, presne to urobím.“ Zdvihne obočie a významne sa pozrie na svoj rozkrok. „Vpredu.“

Cítim, ako mi horí tvár, ale zároveň vnímam, ako sa zo mňa pomaly vyparuje sklamanie z rande.

„Veci už máš aj tak u mňa.“ Pokrčí širokými, vypracovanými plecami. „A hoci mám rád tvojich rodičov, viem, že s nimi nechceš žiť.“ Žijú v tichej štvrti hodinu od Vancouveru. „Budeš musieť jazdiť tam a späť na každý domáci zápas a keď bude príliš neskoro, aj tak skončíš u mňa.“

Veľavýznamne sa na mňa pozrie, akoby som aj tak nemala na výber.

Snažím sa tváriť vážne „Aký si si istý, že budem chodiť na všetky tvoje zápasy.“

„Budeš.“

Z jeho arogantného tónu a rozhodného sebavedomého úsmevu sa mi obráti žalúdok.

Hayden vždy dostane, čo chce. Je to dokonalý chlap, perfektný parták, ktorý ma naučí, ako randiť.

„A čo ak si dovedieš baby?“ Hrám sa s papierovou podložkou na stole. „Spolubývajúca ťa bude obmedzovať.“

Minulý týždeň nešiel s nikým von, ani u neho nikto neprespal. To je asi nový rekord.

Odkáže si a odvráti pohľad. „O to sa nestaraj. Taká je dohoda, Darce. Ber alebo nechaj tak.“

Nemám veľmi na výber, no nie? Navyše, život s Haydenom za posledný týždeň bol jednoduchý a zábavný.

„Dohodnuté.“

Podáme si ruky na spečatenie dohody. Pri kontakte jeho teplej dlane s mojou mi telom prebehne elektrický výboj. Stretnú sa nám pohľady a ja zadržím dych.

Netuším, čo má Hayden za charizmu, no ja ju chcem tiež.

„Poriadne sa zabavíme,“ poviem mu. „A ja sa rýchlo učím.“

Usmeje sa, no jeho oči zostanú vážne. „Nemôžem sa dočkať.“